

Маленький Мук (скорочено)

Вільгельм Гауф

У казці розповідається про всі біди та негаразди, які обрушилися на бідного, некрасивого зовні, але доброго і чуйного всередині маленького Мука. Пройшовши безліч випробувань, він стає сильнішим і мудрішим. Його не приваблює багатство. Він хоче справедливості. Доживає до глибокої старості, терпить образи, але не витримує жорстокого поводження.

Казка показує, що добро перемагає зло. Треба поважати людей, людей похилого віку. Навіть самих тихих, слабких людей. За гроші не купиш друзів.

Статура у нього була смішна: величезна голова на крихкому тулубі. Називали його Маленький Мук. Він рідко виходив на вулицю, любив гуляти по даху. Наша компанія любила потішатися над ним. Дочекавшись моменту, ми починали танцювати і підкидати шапки. На величезній голові красувалася чалма, роблячи її ще більше.

У відповідь дідок, зростом близько метра, спокійно кланявся і шаркав повільно вперед. На ньому був одягнений старий халат і величезні туфлі, об'ємні шаровари і великих розмірів кинджал. Треба сказати, що серед усіх, більше всіх задирався я! Наспівуючи образливі віршики, я наступив на величезні туфлі. Дідусь впав, потім пішов до свого дому. Я одразу перестав сміятися.

Минув час, вийшов мій батько, і акуратно притримуючи гостя за руку, вклонився багато разів. Я розповім тобі історію життя, але спочатку, як слід, покараю. Він викресав мене, відваживши двадцять п'ять ударів. І почав розповідь.

Батько Мукра, був бідний, але шанований у місті, соромився свого сина, дав йому освіту і докоряв за дитячу поведінку. Одного разу його батько сильно вдарився і швидко помер.

Рідня вигнала хлопця з дому. Попросивши речі батька, він відправився в шлях. Звичайно, розмір йому не підійшов, і герой підрізав халат, але ширину не прибрав. Заткнувши кинджал, і взявши в руки палицю, він йшов два дні. Спрага і голод мучили його. Сира земля була його постіллю, а зерна на полях їжею. Вранці нового дня, він побачив величезне місто. Тільки до обіду він дістався до нього, так як його ніжки ледве рухалися. Привівши себе в порядок, він пройшов під воротами. Раптом він почув пісню бабусі, яка запрошувала поїсти, після її слів, туди побігли кішки і собаки. Поміркувавши, він вирішив ризикнути, слідуючи за кішками.

Вислухав розповідь, бабуся пом'якшилася і залишила його працювати. Він укладав кішок на шовкові подушки, годував і поїв. Кішки розбалувалися, і стали бити посуд, почув кроки баби, вони лягали на місце. Господиня довіряла своїм тваринам і сварила слугу! Розуміючи, що без грошей погано, він вирішив забрати свій заробіток. І ось настав день, коли одна із собак, яку полюбив Мук, і яку ображала пані, смикнула його за штани, як би запрошуючи піти за нею. Вони підійшли до таємної двері. Там були старовинні речі і різних форм ємності. Один він впустив і розбив кришку. Треба було

бігти!

Вгледівши величезні туфлі, і прихопивши тростину з левиною головою, він вискочив з хати. Довго юнак не міг зупинитися, ніби небачена сила допомагала йому. Нарешті, він здогадався, що це – туфлі і він крикнув так, як зупиняють коней і він зупинився. Заснувши, він побачив собачку. Тварина повідала про чарівні властивості туфель і тростини, яка вказує, де скарб.

Не відразу він навчився повертатися на місце, але коли зміг, то полетів на площу. Він став думати: як заробити собі на життя. Йому прийшла ідея найнятися в скороходи. Подумав, він відправився до короля. На вході його зупинила варта, яка відправила до наглядача. Йому не сподобався зовнішній вигляд героя. Поміркував, що карлик розсмішить всіх, він погодився!

Слуга пішов до короля, розповісти про сенсацію. Ідея привела в захват короля, який призначив змагання за палацом. Коли король і його родина розташувалися, герой вклонився. У відповідь він почув веселі вигуки. До нього приставили найкращого скорохода. І ось принцеса дала команду, змахнувши хусткою.

Випередивши суперника, Мук досяг мети першим. Так як король засміявся, то і всі підтримали його. Мук кинувся в ноги королю, і государ пообіцяв платню сто монет на рік. Король довіряв йому найбільш термінові послання і мук думав, що він знайшов своє щастя. Йому заздрили всі слуги. Вони намагалися йому нашкодити. Так як він був занадто добрий, то подумав, що паличка йому допоможе, і слуги ставитимуться до нього краще. До нього дійшли чутки, що десь зариті скарби батька короля. Кожен раз він брав з собою паличку.

І ось одного разу йому пощастило. Паличка стукнула три рази і він насилу відкопав горщик із золотом, взявши трохи він закопав інше. Туфлі донесли його в спальню, і під подушку він поклав монети. Він думав, що за допомогою монет знайде друзів. Краще б він полетів! Роздаючи монети, він погіршив становище. І ось Корхуз зробив пригнічений вигляд, щоб привернути увагу короля. Він сказав, що король не любить його, скороход Мук роздає золото, а інші слуги без грошей. Король був переконаний, що Мук грабує скарбницю. Був віддан наказ стежити за злодієм.

Настав вечір, коли Мук знову пішов за монетами, і його зловили і відвели до сонного короля. Принесли закопаний горщик і халат з грошима. Скарбник сказав, що зловив Мука, коли той заривав горщик. Мука посадили у в'язницю. В страху, що його стратять, герой відкрив чарівні властивості палички і король зрозумів, що скарбник його обманює. Потім государ зажадав відкрити секрет швидкохідності, не стерпівши правитель вліз в туфлі, і біг, доки не впав. Король вигнав Мука за межі своїх володінь, він зайшов у лісову глухомань. Побачивши соковиті плоди, наївся їх і нахилився до струмка, і злякався власного відображення. На нього дивилося довгоносе чудовисько з осячними вухами.

Убитий горем, він бродив по лісу. Нічого не росло, крім злощасних фруктів, він з'їв їх повторно, але вуха і ніс стали колишніми. Йому заманулося провчити кривдників. Мук сів перед воротами, де зазвичай купує продукти головний кухар, який їх купив.

Смачні страви, які сподобалися королю, але кухар під кінець приніс інжир. Всі взяли ласощі, король з'їв багато штук, і дочка помітила страшний вигляд батька. Всі стали бридкими.

Гінці кричали у всі сторони, що потрібен лікар. Дійшли чутки і до Мука. На виручені монети він зробив собі костюм і бороду, взяв мішок з протиотрутою. Спочатку до нього поставилися з недовірою, але потім король відвів до своїх скарбів і запропонував, щоб він узяв скільки завгодно. Але, підійшовши до туфель він схопив палицю, взувся і крикнув на прощання, що король залишиться таким назавжди. І ось він живе в достатку, зневажає людей. Після цього, ми з повагою ставилися до старого.